Замрзнути конфликт, златно доба и олако обећана брзина

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 04 октобар 2018 17:16

Много се тога издешавало од мог последњег текста. Толико да напросто не знам чиме пре да се позабавим. Али држаћу се интерпретативног начела које се, нажалост, безброј пута потврдило током свих ових година и којим се углавном руководим у овим текстовима.

Увек се, наиме, ради о Косову, економској експлоатацији и геополитичкој доминацији. Углавном тим редом. Мада се редослед понекад и преокрене.

Увек се, наиме, ради о Косову, економској експлоатацији и геополитичкој доминацији. Углавном тим редом. Мада се редослед понекад и преокрене. При чему се и ова геополитичка тема углавном своди на мисију „обуздавања“ или истискивања Русије из региона (и „инаугурацију“ НАТО) , а ту је опет Косово важан моменат и незаобилазно чвориште.

Александар Вучић је, слично као и његови непосредни претходници, од доласка на власт покушавао да важност косовског питања максимално минимализује и багателише. Причао је о БДП-у, суфициту, инвестицијама, процентима раста и запослености. Мантрао о „Србији будућности“, која гледа напред, не осврће се на прошлост и не слави поразе. Реално говорећи, у највећем делу, његова политика – или бар реторика – највише је подсећала на Чедомира Јовановића, или неког од интелектуалаца из тог „другосрбијанског“ и ЛДП-овског круга. И у исто време, што је уметност и алхемија посебне врсте, успевао је да за њега и његову странку ентузијастично и масовно гласају стотине хиљада – па и милиони – оних за које је поменути Чеда оличење „издаје“ и петооктобарског, „досистичког“ зла.

СРПСКА НАПРЕДНА СТРАНКА

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 04 октобар 2018 17:16